

Bemærkninger til lovforslaget

Våbenlovens hovedsigte er at hindre, at der i den danske befolkning verserer genstande, som må befrygtes at blive anvendt i større omfang til voldelig ødelæggelse af sagesløse medborgeres liv og helbred.

Restriktioner med det formål billiges af fremskridtspartiet.

For at kontrollen med lovens overholdelse ikke glider myndighederne af hænde, kan det ligeledes stort set godtages, at lovens § 1 bestemmer følgende:

»§ 1. Det er forbudt uden tilladelse af justitsministeren eller den, han dertil bemyndiger, at indføre eller tilvirke:

1. Skydevåben samt piber, låsestole og baskyler til skydevåben,
2. ammunition til skydevåben, derunder også patronhylstre, tændskruer, fænghætter, brandrør og projektiler,
3. håndgranater, bomber og lignende våben, der virker ved en gennem eksplosion fremkaldt udslyngning af smålegemer,
4. håndgranater, bomber, patroner og lignende som våben eller ammunition fremtrædende genstande, der indeholder eller er beregnet til at indeholde faste stoffer, væsker eller luftarter, som ved spredning virker skadevoldende, bedøvende eller irriterende, såvel som dele af sådanne våben eller ammunitions-genstande samt redskaber til at bringe dem i virksomhed,
5. sprængstoffer, herunder alle eksplosive stoffer, der kan anvendes som spræng- eller skydemiddel.

Stk. 2. Undtaget fra forbuddet er:

- a) luft- og fjederbøsser samt ammunition dertil,
- b) indstikningspatroner af kaliber ikke over 4,5 mm og dertil hørende ammunition med kugleformet projektil og patronlængde ikke over 12 mm,
- c) slagteapparater, der udelukkende kan anvendes til slagting, og ammunition, der udelukkende kan anvendes dertil.

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte regler om, at våben over en bestemt alder eller af en bestemt model er undtaget fra forbuddet i stk. 1, nr. 1.«

Derimod mener fremskridtspartiet, at det under nutidens forhold er uklogt at opretholde våbenlovens eksportforbud i § 6, der lyder således:

»§ 6. Det er forbudt uden tilladelse fra justitsministeren i hvert enkelt tilfælde at udføre:

1. Våben af enhver art med undtagelse af jagtvåben,
2. ammunition med undtagelse af ammunition til jagtvåben,
3. materiel til land-, sø- eller luftkrig,
4. maskiner, instrumenter, apparater og andre produktionsmidler, der overvejende anvendes til fremstilling eller vedligeholdelse af våben, ammunition eller krigsmateriel, samt dele og tilbehør til sådanne produktionsmidler,
5. sprængstoffer, derunder krudt, samt råmateriale til fremstilling heraf.

Stk. 2. Justitsministeren kan udstede forbud mod, at der udføres våben og ammunition af nogen art.«

Denne hæmsko for dansk velstand og dansk velfærd stammer fra § 7 i lov nr. 122 af 28. april 1934.

Det er da muligt, at bestemmelsen havde en vis fornuft i sig under 1930ernes særlige forhold.

Nu om dage får produktudvikling, salgsarbejde og fabrikationstilrettelæggelse imidlertid helt utilfredsstillende kår, når eksportvirksomhederne er afhængige af skiftende justitsministres tilladelser i de enkelte tilfælde. Og justitsministeriets sagsbehandling sinkes af forhandlinger med for eksempel forsvarsministeriet, udenrigsministeriet og de politiske partier, der skal give regeringen flertal i den pågældende sag. For en våbentørstende nation er dette selvsagt helt utilfredsstillende handelsvilkår, og derfor vil den oftest have købt sine våben andetsteds og længe før det langsomme danske bureaukrati har færdigbehandlet sagen.

Særlig grelle bliver forholdene, fordi afgrænsningen af § 6's anvendelsesområde – i hvert tilfælde